

GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 3.

w Środę dnia 8. Stycznia Roku 1800.

z Paryża d. 21. Grud.

Niektóre dzienniki czynią porównanie między nową teraźniejszą konstytucją i planem podanym dnia 31. Maia 1789 przez wydział prawodawczy, którego Sieyès był członkiem. Widziano w nim Króla dziedzicznego, senat, i izbę reprezentantów. Było to także planem Mirabeau i Lafayette'a.

„Lecz zdaie się, że wszyscy ci mężowie zgodzili się na to, aby odiać królowi przyjmowanie praw a nadać mu moc sankcjonowania ich lub odrzucenia tych, które były uchwalone przez obydwie izby. Widziemy, że nowy plan różni się od tamtejszego.”

„Jakoż mieć będziemy władzę wykonawczą, która mniej lub więcej tak będzie potężną, iak Król konstytucyjny dawniej. Ale naczelnik rządu będzie obierany i niedziedziczny. Jeżeli z iedney strony charakter Konsula pierwszego mniej wrażenia czyni, niż dawniej charakter Króla konstytucyjnego, z drugiej powaga teraźniejszej władzy wykonawczej staie się mocniejszą przez przydanie iey więcej własności a mianowicie przez pozwolenie mu przyjmowania praw.”

„Władza prawodawcza tak iest podzieloną w nowej konstytucyi, iż zdaie się raczej byż ustanowioną iedynie do urządzenia prawodawstwa i wydoskonalenia redakcyi praw niż do tworzenia nowych. Słowem, nie zapomniono o niczym, coby mogło nadać rządowi moc i iednostayność, bez uczynienia go samowładnym, i coby mogło ograniczyć złe nad-

użycie władzy wykonawczej oraz utrzymać wolność publiczną, oświecając opinią, i opierając się przemocy.”

„I taka iest korzyść nowej konstytucyi uważanej w stosunku czynności rządu z wszystkimi częściami administracyi i policyi wewnętrznej. Zkąd wyniknie ten wypadek, iż zabezpieczemy się przed niebezpieczeństwami anarchii demagogicznej doświadczanej okropnie aż do roku 1795 i przed złym nadużyciem władzy rządowej, która nas tak swawolnie uciemiażała począwszy od 18. Fructidor, burząc przeciw nam wszystkie rządy europejskie, przez swoje przedsięwzięcia nieprzyjacielskie i przez zdradstwa wszystkich naszych sąsiadów.”

Minister wojenny Berthier dawał wspałały obiad generałowi Massenien, na który także zaprosił wielu zbiegłych patriotów włoskich.

Bywszy dyrektor Moulin, który iak wiadomo, był się utulił przed publicznością, stawiał się do tutejszego sądu wojennego, pozwany będąc w pewnym procesie wytoczonym o oszukanie w lieferunku prochu wydanego Szuanom z armii angielskiej, której Moulin przed tym był naczelnikiem.

Konstytucya nowa, mówi ieden z dzienników, będzie dla wielu ludzi budynkiem, którego nie dziwują się ani porządkowi ani trwałości, ale uważają z pilnością osoby, które się w oknach pokazywać będą.

Kommissarze Amerykańscy przeznaczeni do traktowania o pokoy z francuzką Rzplita,

przybyli do Lizbony, z kąd udać się mają niezwłocznie do Paryża.

z Paryża d. 24. Grud.

Wiadomo, że Konsulowie byli Sieyès i Roger Ducos, przez konstytucją umocowani zostali, aby wspólnie z drugimi dwiema nowymi Konsulami, Cambacères i Lebrun, większość senatu strażniczego mianowali, co już nastąpiło. Mianowali oni dwadzieścia i dziewięć osób, między którymi znaczniejsze są, Bertholet, Hatri, Lambrecht, Laplace, Lemercier, Monge, Plevil-Lepelle, Porcher, Volney, Kellerman, Cabanis, Garat, Cornet, Dubois-Dubai, Lacede i t. d. Ci obrali potem znowu 29 osób, między którymi znajdują się także Vernier, Casabianca, Lagrange, Roederer, Regnier, Franciszek z Neufchateau, Cretet i t. d. tak dalece, iż senat strażniczy, dopełnił się już do liczby 60. Głoszą, że Röderer, Regnier i Cretet, nie przyjęli urzędu senatora, ponieważ przeznaczeni są do rady narodowej.

Deportowanych czeka ich prędkie uwolnienie. Minister policyi Fouché zdał Konsulom względem tego przedmiotu raport treści następującej: „Oczywista spodziewa się, iż zagoicie powoli wszystkie iey zadane rany. Epoki rewolucyi przeznaczone do ukarania wielkich zbrodni, są zawsze także epokami wielkich niesprawiedliwości. W każdej z takowych epok stanowią prawa, na mocy których osoby bez sądu deportowane były. Wielu między nimi było wprawdzie godnych kary, ale wielu popełniło tylko błędy polityczne, i zapewne się przez nieszczęście poprawili. Natomiast, wielu wśród nas dało dowody swych sentymentów obywatelskich, które nawet płomieniem nienawисти wygładzone być nie mogły. Wszystkie jednak te namiętności wskazane zostały na jedną kargę. Lecz dni przyjęcia konstytucyi powinny być dniami sprawiedliwości nare-

dowej i powszechnej pomyślności. . . . To uwagi stały mi się powodem, radzić, aby wybrane było poselstwo do kommissyow prawodawczych, żeby te umocowały rząd do roztrząsania przełożeń podanych mu od wskazanych na wygnanie bez wyroku i prawa, aby im przywrócone były ich prawa obywatelskie, skoro tego korzyść Rzeczypospolitey wymaga.”

Między innemi urządzeniami nowego rządu spodziewamy się, iż ustanowione podczas rewolucyi święta narodowe, między którymi niektóre przeciwne są wszelkiemu uczuciu, zmanieyszone zostaną. Zapewniają, iż tylko święta, zburzenia bałtyli, ogłoszenia Rzeczypospolitey, i nowego roku utrzymane zostaną.

Wprowadzenia nowej konstytucyi spodziewamy się po jutrze. Liczba obywatelów piszących się za iey przyjęciem, nadzwyczajnie jest wielką.

Konsulowie Buonaparte i Roger Ducos, prosili kommissyi rady 500, aby Obywatelowi Sieyès dała świadectwo narodowej wdzięczności. Mówią oni, iż przy wprowadzeniu dotychczasowej konstytucyi nie chciał przyjąć najwyższej godności, i że ją dopiero w ten czas przyjął, gdy widział otaczające Rzeczpospolitą niebezpieczeństwo. Uchylenie tej wdzięczności nie jest pozwolone, kiedy prawo samo mówi. Konsulowie radzą więc, aby mu ofiarowana była własność dóbr narodowych. Jakoż kommissye przysądziły mu majątność narodową Crozne niedaleko Wersalu.

Sławny nauczyciel dzieł starożytności i bywalszy rzymski konsul Viskonti, mianowany jest najwyższym dozorcą w Muzeum starożytności.

Trzydziestu dwadzieściu dwóch członków rady 500 podpisało przyjęcie nowej konstytucyi: nie rachując zruconych deputowanych, którzy iey podpisać nie mogli, i wielu innych, którzy jako kommissarze po departamentach

rozesłani zostali. W departamentach Meurth Sekwany i Oisy konstytucya już po większej części przyjętą została.

Francya oczekiwała już dawno próżno obywatelskiej księgi prawa. Na sefii komisyi rady 500 dnia 20. zdawał Jaqueminot raport względem tego przedmiotu, i czytał 71 artykuł pierwszego tytułu o małżeństwie. Inne tytuły oddawane będą po woli do druku. Mowca rzekł między innemi, iż ta reforma założy nakoniec tamę gorszącym i licznym rozwodom, i przywróci znowu honor władzy oycowskiej. Poituzze kommissye prawodawcze zakończą swoje urzędowanie. Wprzód czytać będzie Lucian Buonaparte raport względem deportowanych dnia 18. Fructidor, a po rozwiązaniu dawnych władzow, nowe zaczną natychmiast być czynnymi.

Röderer nazywa konstytucyą władzą łagodno-energiczną. Ten sam dziennik mówi, iż Turcyja rzeka się Egiptu.

Gryzonowie codzień stają się niechętniejsi przeciwko swoim gościom Austryakom, gdyż źle są od nich traktowani. W Dissentis zbuntowali się chłopci i więcey 30 Austryaków zabili.

z Bern d. 18. Grud.

Niezgoda między najwyższemi władzami zdać się być w najwyższym stopniu. Panuje tu największa niechęć i zapamiętałe rozamięnienie przeciw dyrektoryatowi. Jeszcze kilka dni, a walka rozpocznie się.

Aby oszczędzić narodowi znacznych wydatkow, usiłują złączyć duchownych wielu zniesionych klasztorow w jedno zgromadzenie. Wielu zakonników opuszcza z tego powodu Helwecyę, udając się do Szwabii, Bawaryi i Frankonii.

Gdy w Wintertur na rozkaz rządu tamtejszą zbrojownią wyprozić chciano, przyszło do tak niebezpiecznych rozruchow między ludem, iż rozkazy rządowe wstrzymać musiano.

z Zürich d. 18. Grud.

Od 4 dni cała francuzka armia w Szwajcaryi jest w poruszeniu, rozchodząc się na zimowe kwatery. Rezerwowy korpus grenadierow wystawiony przez Massenę rozłożył się w Zürich i przyległych okolicach. Także główna kwatera generała Lecourbe zostawiona jest w naszym mieście.

z Rzymu d. 7. Grudnia.

Codzień rano zgromadza się tutaj świeccy księża i zakonnicy do kościoła Panny Maryi w Vallicella, z którego uroczysta processya uda się do kościoła Ś. Piotra w Watykanie, końcem modlenia się o dobry wybor naczelnika kościoła. Arcybiskup Laryssy i rządca Rzymu, napominają tutejsze bractwa i cechy, aby do kościoła uczęszczali.

Wojska tureckie pomaszczą do Neapolu. Król neapolitański zapobiegając niedostatkowi żywności, kazał sprowadzić do Rzymu 150,000 cetnarow zboża.

z Turynu d. 8. Grudnia.

Rząd naszego kraju powierzony jest zupełnie austriackiemu kommissarzowi, Hrabie Concinna.

Cała królewska familia jest jeszcze w Florencyi, i Xiążę Aosta, który już do Alesandryi był przybył, był proszonym, aby jeszcze w Piemontcie nie mieszkał. Hrabia St. André pilnuje tu interesow królewskich.

z Turynu d. 14. Grudnia.

Wojska austriackie zaczynają rozkładać się po zimowych kwaterach.

Podług listow z Aqui, Francuzi opuścili Sazello i Ovadę. Ich armia ścigała się między Savoną i Genuą. Forteca Gavi, jest jeszcze w ścisłym oblężeniu.

z Turynu d. 18. Grud.

Tutejszy austriacki kommissarz, Hrabia Concina, kończy odezwę, w której o poddaniu się fortacy Cuneo Piemontczykom donosi, następującym sposobem:

„Wszemmocna siła wylała swoje błogosławieństwo na naszego najwyższego rządę, Franciszka II, i na jego niezwyciężoną armię, za pomocą której uwolnił was z najokropniejszej niewoli; iemu wszystko winni jesteście, i zapewne wdzięczni mu za to będziecie.”

Generał Melas w najpóźniejszej odezwie względem przywrócenia armii piemonckiej, mówi co następuje:

„Poczytaliśmy za rzecz potrzebną wojska piemonckie urządzić dawnym sposobem, i nadać im żołd oraz korzyści takie, jakie dla wojsk austriackich przeznaczone są, i obdarzyć je takimi znakami honoru, jakimi zasługa i męstwo w armiach austriackich nagradzane bywa.”

„Końcem więc dopełnienia najwyższego przedsięwzięcia, stanowimy: 1) aby wszystkie piemonckie milicje i wojska regularne tak, jak przedtem urządzone były; 2) aby każdy regiment z żołnierzy piemonckich, pod dowództwem oficerów piemonckich składał się; 3) aby wojska piemonckie wszystkim prawom karności i zwyczajom armii austriackiej posłuszne były i t. d.”

Od brzegów Renu d. 27. Grud.

Dowiadujemy się, że w okolicy Kehl znowu rozpoczęto negocjacje względem zawieszenia broni. Generał Barraguay d'Hilliers przeniósł swoją główną kwaterę do Straßburga, dokąd wojska na zimowe kwatery ciągną. Cała dywizja generała Soult maszeruje z Szwajcaryi do Włoch. Także dywizja armii hollenderskiej ciągnie do Włoch.

W Straßburgu rozpoczęto proces przeciw osobom tym, które, jak wiadomo obwinione są o korespondencję z generałem Pichegru.

z Wiednia d. 28. Grud.

Tutejsza nadworna gazeta mówi pod tytułem z Francji, co następuje:

„Terazniejsza fakcja we Francji trzy-

maiąca w ręku swych sfer rząd francuskiego podług publicznych pism jest najsilniejszą z tych, które poczynawszy od rewolucyi powstały: a to dla tego, ponieważ twierdzi, iż wszystkie te czynności zasadzają się na ochronie ludzkości, miłości pokoju i posłuszeństwie prawu, i ponieważ zapewnia, iż potęga nieograniczonym sposobem prawie w ręku jednej tylko osoby umieszczona, jedynie do utrzymywania konfliktu i dobra pospolitego służyć ma.”

„W takowym stanie rzeczy potęga naroda odejmuje się całę nieznacznie ludowi francuskiemu przywyktemu już do odmian rządowych, tak dalece, iż go czyni się nieczułym na sposób, jakim dnia 18. Brumair taż potęga z rąk jego wydartą została.”

„Aby tę nową odmianę rządu tym bardziej utwierdzić, wypada, aby każde przypomnienie sobie konfliktu roku 93. z unyknąć wygładzone było, i na jego miejsce nowa konfliktacja powikłana jeszcze bardzo filozoficznymi kombinacjami ustanowioną została, które wybiegające wyobrażenia przez ludzi pospolitego umysłu nie tak łatwo pojęte być mogą.”

„Konsulat zatrudniał więc ciało prawodawcze mnogością przedmiotów, końcem zwrocenia jego łacności od prac konsulowskich, które zmierzają raczej do nadania biegowi zewnętrznych interesów narodowych innego kierunku, a nie do wprowadzenia konfliktacji nowej, którą dopiero w ten czas czynnie do skutku przyprowadzić zamierzają, kiedyby się o zewnętrznej opinii zapewniono.”

„Samy najsposkorniejsi politycy Paryża rozumieją, że z tego punktu najlepiej poznać mogą terazniejszy bieg rzeczy: „Rozsyłają (mówią oni) wszędzie posłańców pokon dla zyskania i pieniędzy i czasu do nowych przysposobień wojennych, ściągają więcej wojsk, chociaż nie publicznej spokojności stolicy nie grozi, jedynie dla tego,

aby sobie lepiej zapewnić potęgę; pracują około konstytucyi dla utrzymywania ustawicznej sposobności do nowych obrad i urzędzeń, z czego ci iedynie korzystają, którzy wolny flyer potęgi narodowej w ręku swych utwierdzili."

z Pragi d. 25. Grud.

Onegdaj Xiążę Suwarow obiadował u Arcy Biskupa tutejszego, Xiążęcia Salm, a wieczorem znajdował się na komedyi pod tytułem: — „Czarny człowiek."

Dnia 22. właśnie w tym dniu, w którym roku 1789 Xiążę Suwarow najmocniejszą fortecę państwa tureckiego, Izmael, szturmem zdobył, otrzymało wiele moskiewskich oficerów w nadgodę za swoje męstwo orderu, a niektórzy między niemi zyskali nawet orderu Teressy.

W okolicach Reichenberg, Friedland Lamberg czuć się dało trzęsienie ziemi przez 4 sekundy, nie uczyniło iednak żadnej szkody.

z Pragi d. 27. Grud.

Xiążę Włotki dawał wczoraj tutejszy wysokiej szlachcie, moskiewskim i austriackim generałom oraz obustronnym oficerom wspaniały nader bal.

z Brynny d. 25. Grud.

Podług nayspoźniejszych wiadomości od granic tureckich, Basman Oglu nie tylko do Nissy, ale też i do Semendryi znacznym korpusem wojska wkroczył. Lubo on swoje przedsięwzięcia tym pozorem uprzążyć chce, że tylko rozbojników szuka; zbrojenie się iednak w Belgradzie, i wiadomość o utracie wojsk Basmana Oglu, z wojskiem Naszy Belgradzkiego, nie zgadza się z sobą, ponieważ, chociażby ten pozor był prawdziwym, nie inaczej iednak, tylko wzajemnym porozumieniem się, tak dobrego i całemu krajowi użytecznego zamiaru dopiąćby można.

z Brynny d. 23. Grud.

Przysposobienia wojenne, iako to, zbrojenie okrętów, zaciąganie morskich i lądowych żołnierzy, skupowanie żywności trwają ciągle i iak najszybciej, w Konstantynopolu z tym wszystkim ediazd generała Buonaparte z Egiptu odmienił plan operacyi, i odłożono ie do dalszego czasu.

Teppe Deley Ali Basza Albanii zdaje się być bydz niebezpiecznym dla Porty. Zgromadza on tak wiele wojsk, ile może, których liczba już ma wynosić do 50,000 ludzi, i rozumiemy, że chce uderzyć na wyspę Corfu.

Algierscy korsarze flają się bardzo niebezpiecznemi dla handlu tureckiego. Za pozwolenie wolnej żeglugi poddanym austriackim żądają oni corok 300,000 złotych niemieckich.

Na morzu czarnym zatopiły się dwa kupieckie okręty należące do niektórych Greków w Konstantynopolu.

z Londynu d. 10. Grud.

(przez Paryż.)

Flota Lorda Bridport powróciła do Plymouth i Torbay, zostawiwszy tylko kilka okrętów pod Brest. Wspomniany Lord, mianowany jest Hrabią, złoży komendę i otrzyma za następcę Lorda St. Vincent. Wszystkie nasze regimenta powiększone będą przez milicyą. Głoszą, że wielka ekspedycja z 20,000 wojska użyta będzie przeciw brzegom francuzkim. Hrabia Artois wysła ustawicznie kommissarzów, rozkazy, i odezwy do Wandei. Do Irlandyi idzie 12,000 świeżego wojska.

Nie zgadza się z prawdą, że admirał Nelson przybył do Londynu.

z Londynu d. 12. Grud.

Flota Lorda Bridport popłynęła znowu z Torbay pod Brest. Pojedyncze dywizye tej mały służyć do załamania rozmaitych wyładowań na brzegach francuzkich.

z Turcyi d. 30. Liſtop.

W początku tego miesiąca popłynęły 13 moskiewskie transportowe okręty z wojskami przez Dardanellę częścią do Malty częścią do Neapolu.

Wojska francuskie w Egypcie dopuszczają się wielkich zbrodni.

W Konstantynopolu nie lękają się nowych wojennych poruszeń Basmana Oglu. Wiemy, że z moennym korpuſem pomaszzerował do Nissy. Także Basza Belgradzki zaczął się zbroić dla tego, gdyż rozumiał, że Basman Oglu zamysła zemścić się za śmierć swego przyjaciela.

Z tym wszystkim Basman Oglu rozpuścił już był na mocy umowy zawartej z Portą część swego wojska, które w Moldawii i Besarabii wielkie popełnia rabunki, przeto rozumiemy, że zamiarem jego jest, rozproszyc swoją dywizyą, z którą wymaszzerował, chłotę, która prawie okolicę Konstantynopola puszcza.

Rozmaite Wiadomości.

Liſty prywatne z Wenecyi donoszą już, iż kardynał Archetti obrany jest przez większość głosów Papieżem. On załatwił dawniej kłótnie greckiego i łacińskiego kościoła w Rosyi, i słusznie nazwanym być może jednym z najuczeńszych i najsławniejszych prałatów. Urodził się w Brescyi i ma lat 68.

Głoszą, że wiele znacznych stanów Rzeszy, a mianowicie 3 duchowne Elektorstwa, prosiły Cesarza rzymskiego o rozpoczęcie prędkich negocyacyow pokoju.

Z Rzeszy donoszą, że angielski kurjer przybył do Wiednia z propozycjami pokoju.

Podług prywatnych liſtow, i zapewnienia wielu podróżnych, miały wybuchnąć znaczne rozruchy w Moskiewskiej Litwie. Wojska moskiewskie tylko tak długo w pań-

stwach austriackich na zimowych kwaterach zostawać będą, dopóki nie otrzymają nowych mundurów i znacznych posiłków.

Liczba wojsk francuzkich, które z Szwajcaryi do Włoch maszerują, wynosi 20,000 ludzi.

Dwór Madrycki posyła nowego posła do Konstantynopola.

Gdy Konsulowi Buonaparte o zasłęty w Genui odmianie rządu doniesiono, odpowiedział zimną krwią: „Nie mogę cierpieć głupiego naśladowania.” Zda się że Liguryjska rewolucya, która jest kopią rewolucyi St. Cloud, kierowaną była przez komenderującego w Ligurii generała.

Podług doniesień z Heidelberg pospolite ruszenie nad Nekarem i Menem zbliża się do swego końca, wieśniacy uciekają po 100 razem z obozu. Jeżeli który z nich schwytany jest, biorą go natychmiast do regularnego wojska.

Przez Frankfurt przechodzą ustawiczni kurjerowie między Paryżem i Wiedniem, co okazuje, iż negocyacye pokoju muszą być w biegu. Patryoci Moguncy uczynili między sobą składkę, aby mogli wysłać dwóch deputowanych do Konsula Buonaparte.

Między Turkami i mieszkańcami miasta Palermo w Syccylii, przyszło do krwawej potyczki: Turcy obchodzili się nieprzyzwoicie z niewiastami nawet po ulicach. Lud rozgniewany przyrzekł zemścić się i Turcy uciekać musieli na swoje okręty, 120 Turków i 27 Palermeńczyków utraciło życie przy tej okoliczności. Admirał turecki żądał satysfakcyi, ale jej nie mógł otrzymać.

Obwieszczenie. Najjaśniejszy Król Jmć Pruski Pan Nasz Najmilszyszy uznał sam z ważnych przyczyn za potrzebną, uczynić urządzenie, żeby na przyszłość ceny przy przedaży cukru z krajowych fabryk pod dozorem zostawały tak, żeby krajowy cukier obrachowawszy akcydensa podat-

ki i fluszny ryż ceną prawie cenę zagranicznego cukru równającą się sprzedawany był, względem czego poczynione są wszystkie potrzebne dyspozycje od dnia 1. Stycznia roku przyszłego. Dla dobra rafinerii w prowincjach J. K. Mci postanowiono, a oraz, żeby odtąd od wszelkiego zagranicznego cukru surowego, wyjąwszy ten cukier, który dla krajowych fabryk wprowadzony będzie, od którego tenże sam podatek jak dotąd wybierany będzie, tudzież od faryny bez excepcyi zamiast akcyzy dotąd w różnym sposobie i wielości opłacanej pobor indistincte po talerow 10. od cennara Berlińskiego i oprócz tego od każdego talera poboru po groszy dobrych trzy nadatku opłacane były 2. Żeby na przyszłość tak, jak się dotąd często wydarzało, ze szkody dla krajowych rafinerii pod nazwiskiem cukru surowego lub faryny rafinowanego cukru miątkiego nie wprowadzano, wszystek cukier i faryna na przyszłość dla kupców, lub dla partykularnych osób z zagranicy wprowadzana podlegać będą rek wizycyi przez znającego się na tém officialisę rafinerii, jednakowoż bez żadney opłaty, który officialista wyda też potrzebne atestata. Dla tego też cukier surowy i faryna z zagranicy do tych tylko miejsc prosio prowadzone być powinny, gdzie się krajowe rafinerie albo składy fabryk cukrowych krajowych znajdują. Mieysca takowe względem innych krajowych miały uważane być za targi zagranicznego surowego cukru i faryny c. Ponieważ przy powyżey pod lit. a) wzmiankowanym podwyższeniu poboru od zagranicznego cukru surowego i od faryny zachodzi potrzeba, żeby od zagranicznych rafinowanych cukrow do Prussii-Południowych jeszcze wprowadzać pozwolonych nie czyniąc różnicy względem gatunków zamiast opłacanego dotąd podatku po 6. talerow podwyższony pobor po talerow 10. od cennara berlińskiego oprócz nadatku po gr. dobr. 3. od talera osobno opłacać winnego zaraz odtąd opłacany był, przeto podaje się to niniejszym obwieszczeniem do wiadomości i do przyzwolonego obserwowania. Dan w Poznaniu dnia 21. Grudnia 1799.

Kamera Woyskowa-Ekonomieczna J. K. Mci
Prussii-Południowych.

Obwieszczenie,

o wydawaniu kwitow na podatek konsumpcyjny.
Dostarczwszy tego często, iż officialisci celni i podatku konsumpcyjnego, na podatki opłacane, pisane kwity wydają, zataiwszy też odebrane podatki, przeto uznaje się za rzecz potrzebną przypomnieć publiczności eksystujące już urządzenie,

iż wszyscy officialisci celni i podatku konsumpcyjnego, z odebranych podatkow nie inaczej jak tylko przez wydawanie drukowanych kwitow, lub w książkach podatkowych, tych którzy te podatki opłacać winni, kwitować obowiązani są, w tym upomnieniem, iż dominia do opłacenia takowego podatku obowiązane, iako też wódkę palący, piwowarowie i rzeźnicy obowiązani być mają nie przyjmować innych kwitow jak tylko w książkach swoich podatkowych, i że inne osoby te podatki tylko za kwitami drukowanymi opłacać mają, przeciwnym razie, tak się to uważać będzie iak gdyby tego podatku wcale nie opłacili. Dan w Poznaniu dnia 23. Listopada roku 1799.

Kamera Woyskowa-Ekonomieczna J. K. Mci
Prussii-Południowych.

Citatio edictalis. Krolewska Regencya tuteysza wzywa publicznie niewiadomych sukcesorow, o których życiu i mieyscu mieszkania żadney nie masz wiadomości, zmarłego dnia 28. Oktobra w Żubieczynie 1798 Stanisława Dorpowskiego. to jest: potomków Urodz. Katarzyny z Przedzyskich Urbanowskiej, to jest: 1) Dzieci iej corki Franciszki Grodzickiej a) Ewę z Grodzickich Zurawską wdowę; b) Michała i Onufrego Grodzickich braci; c) Elżbietę z Grodzickich Chrzanowską wdowę; 2) Dzieci iej siostry Teresy, to jest: z pierwszego małżeństwa z Miaskowskim, iako to: a) Antonią Konarką wdowę, która na ostatku w Kotasynie pod Gostyniem mieszkać miała, a z drugiego małżeństwa z Niekachonkim, iako to: b) Jozefę, która była za Ignacym Urbanowskim, albo gdy ta w okolicy Szrenu już z swoim mężem umarła, iej nieznanym jeszcze sukcesorow, których nazwiska i mieysce mieszkania niewiadome są. Daley potomków Heleny z Przedzyskich Koszuckiej, to jest: dzieci iej corki Kunegundy Żołądkowskiej, iako to: 1) Teresę Żołądkowką, i 2) Barbarę z Żołądkowskich Zmichowską, która na ostatku w Poznaniu mieszkać miała; albo jeżeliby wyżej rzeczzone osoby, już nie żyły, więc iej prawnych sukcesorow wzywa się niniejszym publicznie, aby do konumssy sprawiedliwości powiatu Rogozińskiego do uregulowania sukcesyi Stanisława Dorpowskiego mającey zlecenie zgłosili się, i iej przez papiery dokumenty, i inne oryginaly, dowodzące ich legitymacyi należycie wywieśli się, iż prawnymi są sukcesorami Stanisława Dorpowskiego, a potem przy złożeniu im i przeczytaniu dotyczących aktow oświadczyli się, czyli chce obiać sukcesyą, i w mającey być, ułożoney kompanacyi działu wynalezienia

oznaczenia, i wydania ich porcyow sukcesyji oczekiwali. — Jeżeliby którzy z nich dla dalekiej odległości, albo innych prawnych przyczyn przeszkodę mieli, w stawieniu się osobistym przed rzeczoną kommisją sprawiedliwości powiatu Rogozińskiego, więc wolno im jest pilnować swych praw przez pełnomocników wybranych z liczby Justycy kommisarzy tutejszego departamentu regencyi, których tem końcem dostateczną informacyą, i prawą pełnopotencją opatrzyć muszą. Podług czego zachować się mają. Dan w Poznaniu dnia 25. Novembra roku 1799.

Do sprzedania. Pewny obywatel prowincyi Pruss - Południowych posiadający różne dobra dziedziczne, życzy sobie one od ręki sprzedać. Te dobra odległe są około czterech mil od Poznania, leżą blisko niektórych pomniejszych miast i rzeki Warty. Grunta w tych dobrach są dobre, jest też dostateczny bor i mają znaczne łąki, wielkie ogrody i mogą być znaczne melioracye w nich porobione. Właściciel tych dobr szacuje je sobie na 80,000 talarow. Urzędowney taxy nie masz. Jednakowo spisał właściciel onych, wyciąg intraty z rejestrow gospodarskich. Ten wyciąg przezyrzany być może u niżej podpisanego, który ma zlecenie, tych którzyby sobie życzyli te dobra kupić, i z tem się do niego zgłosili, dokładnie zainformować, i z niemi w zgodę wchodzić. W Poznaniu dnia 23. Grudnia roku 1799.

Gebhard, Konsyliarz Kryminalny.

Do sprzedania. Przybyła tu teraz partya świeżego molskiewskiego kawiaru, którego w fantowych sądeczkach u posłańca pocztowego Merkert na pocztę mieszkającego w każdym czasie dostać można.

Obwieszczenie. Ponieważ postrzeżono, że mściarze i przekupnicy obcym żywności na targ sprowadzającym pieniądze nato zadawali, ażeby w na-

stępniący dzień targowy przyjeżdżając tu znów na targ zaraz im presto żywność do domu niebyszy z nią na publicznym rynku zawieźli, przeto niniejszym się ustanawia, że takowe obśtalowania wcale nieprzyzwolite i wszelkie na targ sprowadzane żywności koniecznie do godziny 11. dla każdego na targu wystawione być muszą. Mściarze i przekupnicy podług tego zachować się powinni, i potrzebę swą albo w przepisanej odległości mil dwie w okręgu miasta tutejszego zakupić, lub też tym się kontentować mają, co po godzinie 11. pozostanie, o którą jednak pod surową karą przed czasem niezważając na odległość miejsca się targują. Kto przeciw temu ustanowieniu postępuje, sam sobie przypisywać powinien, gdy iemu zakupiona żywność skonfiskowana zostanie. W Poznaniu dnia 23. Grudnia roku 1799.

Magistrat JK. Mci Pruff - Połud.

Aukcyja. Podaie się przez to do wiadomości, iż w terminie 5. Lutego 1800 przed południem o godzinie 9. we dworze w Sulinie dystryktu Gnieźnieńskiego różne rzeczy, to jest: srebra, bielizna, bydło i konie przez deputata kraysi Justycy kommisji Gnieźnieńskiej przez licytację za gotową zapłatę sprzedane być mają. Ci tedy, którzy takowe rzeczy kupić chcą, mogą się w naznaczonym terminie na miejscu rzeczonym w Sulinie stawić. W Gnieźnie dnia 28. Grudnia roku 1799.

Krolewska Południowo-Pruska Kraysi Justycy Kommisja.

Uwiedomienie. Donoszę niniejszym, iż w moim domu co tydzień dwa razy, to jest, w Niedzielę o 6. godzinie wieczorem, i we Czwartek o tymże samym czasie reduity zaczynać się i odprawiać będą. Tudzież, że każdemu przyłożę się tem wszystkim, czém tylko będzie można. W Szamotułach dnia 5. Stycznia roku 1800.

Demetryusz Wretowski.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.